

Átadták a kiváló és érdemes orvos, illetve gyógyszerész kitüntetések

Semmelweis Ignác születésének 146. évfordulója alkalmából szedán az Országos Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete Semmelweis házának dísztermében ünnepélyesen kiosztották az idei kiváló és érdemes orvos, illetve gyógyszerész kitüntetések.

Dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszter beszédében megemlékezett a nagy magyar tudós, Semmelweis Ignác korszakalkotó munkásságáról, s méltatta a nemes hagyományok követőit, napjaink legjobb orvosainak és gyógyszerészeinek fáradságos, lelkiismeretes munkáját. Beszéde végén átnyújtotta a kiváló és érdemes orvos, illetve gyógyszerész kitüntetések.

»Kiváló orvos« kitüntető címet és oklevelet kapott: dr. Aszalos Imre kórházi osztályvezető főorvos (Baja), dr. Baczur Kálmán körzeti orvos (Pécs), dr. Becker Ilona kórházi osztályvezető főorvos (Jászberény), dr. Cseh György, a Gyógyszeripari Kutató Intézet osztályvezetője (Budapest), dr. Diószeghy György kórházi osztályvezető főorvos (Debrecen), dr. Erdélyi László rendőrorvos alezredes (Belügyminisztérium), dr. Fernet Béla tanszékvezető egyetemi tanár (Debreceni Orvostudományi Egyetem), dr. Frank Miklós intézeti igazgató főorvoshelyettes (ORFI), dr. Gergely Károly kórházi igazgató-főorvos (Budapest), dr. Hajnász Tibor városi orvos (Dunaújváros), dr. Hammer Sarolta kórházi osztályvezető főorvos (János Kórház), dr. Hermann Vilma tanszékvezető egyetemi tanár (Budapesti Orvostudományi Egyetem), dr. Kaufmann Irén kórházi osztályvezető főorvos (Budapest, Tétényi úti kórház), dr. Koppenstein Ernő kórházi osztályvezető főorvos (Budapest, Uzsoki utcai kórház), dr. László András kórházi osztályvezető főorvos (Budapest, Központi Állami Kórház), dr. Manninger Jenő tudományos osztályvezető (Országos Traumatológiai Intézet), dr. Marton Zoltán körzeti orvos (Budapest), dr. Nyíró József kórházi igazgató-főorvos (KPM budakeszi MÁV-kórház), dr. Osváth Gábor kórházi igazgató-főorvos (Eger), dr. Páli Kálmán, kórházi osztályvezető főorvos (Pécs), dr. Prievara János kórházi osztályvezető főorvos (Kaposvár), dr. Rejtő

Kálmán kórházi osztályvezető főorvos (Miskolc), dr. Salamon Ödön orvosalezredes (Honvédelmi Minisztérium), dr. Süle Mihály járási főorvos (Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Encs), dr. Stark Elek megyei főorvos (Veszprém), dr. Strecker Ottó kórházi igazgató-főorvos (Hévíz), dr. Szenes Tibor tanszékvezető egyetemi tanár (Szegedi Orvostudományi Egyetem), dr. Szentgáli Gyula kórházi igazgató-főorvos (Szekszárd), dr. Szvoboda Jenő kórházi igazgató-főorvos (Szombathely) és dr. Várkonyi Mária rendelőintézeti szakfőorvos (Szeged).

»Kiváló gyógyszerész« kitüntető címet és oklevelet kapott: dr. Bayer István, az Országos Gyógyszerészeti Intézet igazgatója, dr. Berenc Györgyné, az Országos Állategészségügyi Intézet főgyógyász, Huba Dezső pécsi gyógyszerértékesítő, Papp Lajos hőmezővársárhelyi gyógyszerértékesítő, Pucsay Ottó, a János Kórház főgyógyásza és Rimay Béla budapesti gyógyszerész.

»Érdemes orvos« kitüntető címet és oklevelet hetven, »Érdemes gyógyszerész« kitüntető címet és oklevelet pedig tizenkét egészségügyi szakembernek adományoztak.

Az új kiváló és érdemes orvosokat, valamint gyógyszerészeket Sárfi Rózsi, az Országos Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének titkára köszöntötte, majd a kitüntetettek nevét dr. Fernet Béla, a Debreceni Orvostudományi Egyetem tanszékvezető tanára és dr. Bayer István, az Országos Gyógyszerészeti Intézet igazgatója mondott köszönetet. (MTI)

A József Attila Tudományegyetem angol szakos esti tagozatot indít Pécsen

Az 1964–65. tanévben Pécsen megkezdte működését a szegedi József Attila Tudományegyetem angol szakos kihelyezett esti tagozata. Felvételre azok a megfelelő nyelvtudással rendelkező, Pécsen, vagy Pécs környékén lakó dolgozók jelentkezhetnek, akik vállalják, hogy tanulmányaik befejezése után pedagógus munkakör-

Péter János külügyminiszter szedán fogadta Jan Kiljanczyk-ot, a Lengyel Népköztársaság új budapesti rendkívüli és meghatalmazott nagykövétét megbízólevelének a közeljövőben történő átadásával kapcsolatban.

A DIPLOMÁCIAI TESTÜLET DOYENJÉNEK FOGADÁSA

Zsambalin Banzar, a Mongol Népköztársaság nagykövete, a budapesti diplomáciai testület doyenje szedánban a városi ligeti Gundel étteremben fogadást adott Csej Ce-min, a Kínai Népköztársaság nagykövete tiszteletére, aki a közeljövőben végleg eltávozik Magyarországról. (MTI)

A tervező és beruházó részesedik a megtakarítás hasznából

A Nehézipari Minisztérium bányászati ágazata most adta ki annak a pénzügyminiszteri és munkügyi miniszteri rendeletnek a végrehajtási utasítását, amely a műszaki tervezők és beruházók anyagi érdekeltiségéről intézkedik.

A régi rend szerint, ha a beruházás esetleg hamarabb és olcsóbban készült el, mint ahogyan a beruházási program megszabta, az ebben érdemeket szerzett tervezőknek, beruházóknak legfeljebb megveregettek a vállat. Eppen ezért az ilyen eset elég ritka volt, a beruházások jó része inkább később és többe került az előirányzottnál. A most megjelent végrehajtási utasítás szerint jutalmazási feladatban kell megje-

lőlni, mennyibe kerülhet a beruházási programban leírt bányászati létesítmény, mikorra kell elkészülnie, mennyi legyen a termelési kapacitása, a termelési önköltsége és meg kell szabni a termék minőségét is. Ha a beruházás a kitűzött határidőnél hamarabb, olcsóbban, nagyobb termelési kapacitással készül el és a vártnál kisebb önköltséggel, jobb minőségű terméket készít, az ebből eredő anyagi megtakarítás bizonyos százalékát felosztják a tervezők és a beruházók között. Ha a mérlegnek csupán egyes tényezői pozitívak, egyenleget kell készíteni. Az így kimutatható nyereség egy része is a tervezőket és a beruházókat illeti.

A Nehézipari Minisztérium bányászati ágazatának utasítása szerint a népgazdasági megtakarítás 5–12 százalékát kell prémiumként a tervezőknek meg a beruházóknak juttatni. Tekintettel arra, hogy egy-egy bányászati beruházás öt-hat évig is eltarthat, nem kell bevélni a végelszámolást, hiszen akkor a jutalmazás veszítene ösztönző hatásából. Az utasítás úgy intézkedik, hogy a részhatáridőkre is lehet jutalmazási feladatokat kitűzni, s ezek alapján elosztani a megtakarítás bizonyos százalékát. Az új prémiumrendszer nemcsak az ezután következő beruházásokra alkalmazható, hanem visszamenőleg azokra is kiterjesztik, amelyek az idén nem fejeződnek be. (MTI)

térségében teremtenek feszültségi göcöket. A béke erőinek állandóan készen kell lenniük arra, hogy ezeket elfojtsák és az imperialistákat kényszerítsék a realitások elfogadására, a békére. De milyen legyen ez a kényszerítés? Ha a szocializmus az imperializmus által szított provokációkra, minden esetben és kizárólag fegyverrel válaszolt elkerülhetetlen lenne, sőt a háború már esetleg ki is robbant volna. A kényszerítés tehát csak az lehet, hogy a szocializmus nagyobb és növekvő erejére támaszkodva a békés egymás mellett élés politikáját helyezze szembe az imperialista erők politikával. Ezt tette a Szovjetunió a karib-tengeri válság idején, és a tények igazolják, hogy ez helyes és sikeres volt. Az imperialistákat kényszeríteni kell a tárgyalásokra, a vitás kérdések békés úton történő megoldására és ennek során rugalmas taktikára van szükség, sőt esetenként szükséges ésszerű kompromisszumok megkötése is. Az események igazolják, hogy ez az út járható és ezen haladva lehet és kell realizálni a háború elhárításának lehetőségét. A szocializmus történelmi hivatása, hogy megmentsse az emberiséget a nukleáris katasztrófától, minden erejét latbavéve békés vágányokra terelje és így segítse elő a szocializmus világméretű győzelmét, amely megszünteti mindennemű háború forrását és lehetőségét.

A szociológiai kutatások tapasztalatcseréje a tudós szemével

Amint már jelentettük, a közelmúltban kezdte meg működését Bécsben az UNESCO legújabb intézménye, az európai társadalomtudományi kutatások szervezésével és összehangolásával foglalkozó központ. Munkájának különleges érdekessége az az körülmény, hogy a társadalomtudományok különböző világnézetű kelet- és nyugat-európai művelőit egyesíti, így eddig nem végzett összehasonlító vizsgálatokra.

sokrétű tudományos cserére nyílik lehetőség. A központ vezetője Adam Schaff, a Varsói Egyetem nemzetközi hírű tanára, alelnöke Robinson cambridgei professzor, egyik munkacsoportjának vezetője pedig magyar: Szalai Sándor, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja.

Szalai professzor belgiumi és nyugat-németországi előadó körútról hazatérőben a következő nyilatkozatot adta:

— Munkacsoportunkban a Magyar Tudományos Akadémia szociológiai kutatócsoportja mellett részt vesz a párizsi szociológiai kutatóközpont, a kölni egyetem, a brüsszeli, valamint a louvaini katolikus egyetem, amely Peruban és Venezuelában is folytat vizsgálatokat, továbbá a Szovjet Tudományos Akadémia novoszibirszki intézete. Úgynevezett időmérleg-vizsgálatokat folytatunk, amelyeknek célja megállapítani:

hogyan hat ki a modern iparosítás az európai dolgozók időfelhasználására.

A falvak városiasodása, az ipar felduzzadása egyre nagyobb eltolódásokhoz vezet a lakosság időbeosztásában. A nyolcórás munka mellett

tömegek töltnek napi 3–5 órát az otthonuk és a munkahelyek közötti utazással és közismert, hogy a »második műszak«, a háztartás és

a ház körüli teendők újabb órákat jelentenek. Így a művelődésre, szórakozásra fordítható tiszta szabadidő tovább szűkül. Legutóbb éppen a szovjet tudósok számították ki, hogy

a lakosságnak nyújtott szolgáltatások optimális megszervezése több időt szabadíthat fel,

mint a távlati tervekben előírt munkaidő-csökkenés. Ugyanakkor a korszerű iparosításban mind nagyobb teret hódító két, vagy három műszakos munkaszervezés újabb időfelhasználási problémákat okoz azok társadalmi vetületeivel. Ezek az időmérleg-kutatások az elmúlt másfél évtizedben a szociológiai intézetek egyik fontos kérdésévé váltak. Ezért

időszerű és sürgető a különböző országokban különböző módszerekkel folyó vizsgálatok összehangolása, a tapasztalatok kicserélése és közös kutatások lefolytatása. Terveink, elgondolásaink egyeztetésére a már említett országok tudósai szeptemberben Budapesten találkoznak. (MTI)

Hajóra „szálltak” a kenderfonó új gépei

A Kenderfonó és Szövőipari Vállalat új kenderfonócsarnokába angol gépek kerülnek majd. Az angol cég értesítette a vállalatot, hogy a gépek, számszerint 11 gilfonó, 2 gyűrűs-vizesfonó és 7 nyújtógép

hajóra »szálltak«. Előrelátólag az új gépek július első hetében érkeznek Magyarországra. A kenderfonógyárban már készülnek a gépek fogadására és felszerelésére.

GEORGI DIMITROV Halálának 15-ik évfordulójára

GEORGI DIMITROVNAK, a bolgár nép nagy fiának nevét és dicsőségét élete utolsó két évtizedében háromszor kapta szárnyra a világűr. Harminchárom koratavaszán, nem sokkal Hitler hatalomra kerülése után, az emberiség ellen elkövetett szörnyűsége bűnök nyitányaként a náciak felgyújtották a német birodalmi gyűlés berlini palotáját, s megkezdtek hajtóvadászatukat a »tettesek« után. A lefolytatott gyanúsítottak egyike a weimari Németország fővárosában emigráns forradalmárként élő Dimitrov volt, aki egy éven keresztül halálát megvető bátorsággal állta a harcot a fasiszták kegyetlen rendőrszolgálatával szemben. Meggyőződésének lángoló erejével szétzúzta vádlói hazug rágalmaikat, s kivívta a föld minden becsületes emberének elismerését, tiszteletét. Goethédíjra és a lipcsei törvényszék előtt, mintegy mottójául nagyszerű küzdelmének:

...Vagy emelkedned, vagy esned kell, meg nem állhatsz, harcot nyerned s uralkodnod, vagy vesztened és szolgálnod, szenvedés vagy diadal vár, üllő léssz vagy kalapács.

Dimitrov kalapács lett, kivívta igazát, meghátrálásra kényszerítette vérszomjas ellenőseit, fejükre olvasta gyalázatukat, meggyőztette a galád provokációt, mellyel nem elsősorban őt személt, hanem az általa képviselt eszmét, a kommunizmus ügyét, a szabad gondolatot és a humanizmust akarták beszározni.

MESSEZHANGZÓ SZAVARA akkor figyelt fel másodszor az emberiség, amikor 1935 augusztusában a Kommunista Internacionálé VII. kongresszusán elmondta: »Harc az egységfrontért, a fasiszmus és a háború ellen« című előadói beszédét. E kongresszus a két világháború közötti időszakban fordulópontot jelentett a forradalmi munkásmozgalomban. A határozat először állította a kommunista pártok első legfontosabb követelményként, először tette programjuk sarkalatos tételére azokkal a haladó, demokratikus erőkkel való összefogás elengedhetetlen szükségességét, amelyek szemben álltak a fasiszmus szennyes áradá-

tával, az új háború előkészítőivel, 1935 után Európa kommunista pártjai a korábbiak következtetésében törekedtek a munkás egységfront, a demokratikus népfront megvalósítására. Törekvéseik Franciaországban, Spanyolországban és másutt — ha csak átmenetileg is — sikeresek voltak, s ha elbuktak is, a tanulságok mindenképpen e politika helyességét bizonyították. A kommunista és munkáspártok vezetésében érvényesülő szektás, dogmatikus módszerek, a jobboldali szociáldemokraták áruló, egyseget ellenző magatartása, a polgári antifasiszta erők következetlensége és sok egyéb tényező tragikus összjátéka akkor lehetetlenné tette a fasiszmus szétzúzását, az emberiség ellen szervezett iszonyú büncselekménynek, a II. világháború kirobantásának megakadályozását. De a kommunista világmozgalom „dimitrovi vonala” ennek ellenére, mondhatjuk, egyedül járható és célravezető útnak bizonyult a marxizmus-leninizmus erői számára mind a mai napig.

Dimitrov harcokban gazdag, nagyszerű életének harmadik és nyilvánvalóan leg-gazdagabb időszaka az volt, amikor két évtizedes kényszerű távollét után hazatérhetett forrón szeretett hazájába, s a Bolgár Kommunista Párt vezetőjeként, népének élén hozzáfoghatott az új, szocialista Bulgária alapjainak lerakásához.

PELDAADÓ INTERNA-CIONALISTA volt Georgi Dimitrov, fáradhatatlan építője a szocialista országok egységének, gazdasági, politikai és kulturális együttműködésének. Igaz kommunista és forradalmárhoz méltóan, egész életében rendíthetetlen hűséggel kitartott a Szovjetunióval, a szovjet néppel való testvériség mellett, felejtethetetlen barátja volt a mi népünknek is. Tizenöt évvel ezelőtt, 1949. július 2-án halt meg. Ma, másfél évtized múltán sem homályosult el Georgi Dimitrov dicső emléke, értéke, és megbecsült hagyománya számunkra mind az a tanítás, amellyel a nemzetközi munkásmozgalom fegyvertárat gazdagította, s elősegítette a szocializmus és a béke erőinek győzelmét.

Vadász Ferenc

ban olyan gyenge lenne, ahogyan a dogmatikusok állítják, akkor miért ne lehetne rákényszeríteni a békét? Az imperializmus ma még igen nagy katonai erővel rendelkezik, gazdasági, politikai befolyása számottevő és ezért papírtigrisként kezeli egyértelmű erejének alabécsülésével, ami súlyos hibák forrása lehet.

A kommunista mozgalom többsége elveti ezeket a nézeteket és vallja, hogy bár az imperializmus ereje még igen nagy, de befolyása már nem mindenható és figyelembevéve a fejlődés perspektíváját, befolyása — a vele szemben álló erők állandó növekedése következtében — tovább fog csökkenni. Ez képezi a háború elleni harc sikerének reális feltételeit. A hangsúly a háború elhárításának lehetőségén van, amely önmagában még nem szabadítja meg az emberiséget a veszélytől és ezt a lehetőséget — egyáltalán nem könnyű harcban — valóra is kell váltani.

A másik fő probléma ehhez a kérdéshez kapcsolódik. A háború elhárításának politikájáról, módszereiről és gyakorlatáról van szó, amely körül szintén viták vannak. A dogmatikus nézetek hirdetői elvetik a háború elhárításának lehetőségéről szóló tételt, és támadják a Szovjetuniót, azokat a szocialista országokat, amelyek konkrét lépéseket tesznek az enyhülésért. Az imperialista hatalmakkal való tárgyalásokat eleve behódolásnak, az ellene folytatott harcra való lemondásnak tekintik, és azt

állítják, hogy a fegyvereket csak a fegyverek segítségével lehet legyőzni. De a háború ellen háborúval harcolni abszurdum és egy ilyen jelszó elfogadása bűntudatig hatna a munkásmozgalomra, a béke erőire, mert nem mozgósítaná a tömegeket a háború elleni harcra ha egyidejűleg azt hallják, hogy a háború elkerülhetetlen.

A Szovjetunió, a szocialista országok és a marxista pártok többsége nem az imperializmus jóindulatára épít, ismerik az imperializmus természetét és tudják, hogy a békét nem lehetne kikönyörögni. A Szovjetunió nagy áldozatok árán létrehozta a leg-tökéletesebb fegyvereket, amelyek védik az egész világ békéjét, és katonai erejét fenntartja, tökéletesíti mindaddig, amíg meg nem valósul az általános és teljes leszerelés. Az is tény, hogy amikor szükséges volt a Szovjetunió egész erejét latbavetette — és ha kell a jövőben is megteszi — hogy megvédje más népek függetlenségét. A Szovjetunió az imperializmusnál nagyobb katonai ereje tehát nem szolgál más célt, mint a béke biztosítását.

Napjainkban azonban az erőviszonyok megváltozása a szocializmus javára még nem olyan nagyméretű, hogy eleve kizárna a világpolitikából a kalandor, szubjektív és véletlen elemeket.

Az imperialisták sorozatos kísérleteket tesznek arra, hogy kitérjenek abból a helyzetből, amibe kerültek és a világnak hol ebben, hol abban a

Gyovai Gyula